

1952-09-26

AFSENDER

Carl-Henning Pedersen

MODTAGER

Else Alfelt, Kari-Nina Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Frankrig

Modtagersted:

Danmark

Omtalte personer:

Karel Appel

Marcel Gromaire

Charles Lapicque

Fernand Léger

Joan Miró

Édouard Pignon

Gustave Singier

Maria Elena Vieira da Silva

Arkivplacering:

Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts
Museum, Arkiv M1

Emneord:

Carnegie International Pittsburgh,
Udstilling i Malmø, Carl-Henning
Pedersen i Auribeau

DOKUMENTINDHOLD

Carl-Henning skriver fra Auribeau i Sydfrankrig, hvor han er ved at falde til på sit nye arbejdssted. Han har hentet sin kuffert i Cannes efter fjorten dage og er begyndt at indrette sig på loftet, som fungerer som atelier. Han beskriver livet i den lille bjergby, udsigten over højderne, kuglespillet på pladsen nedenfor og de smalle gader, der fører ned til en stille flod, hvor han har siddet og kølet fødderne.

Brevet er fyldt med naturskildringer og rejseindtryk. Carl-Henning bemærker, at efteråret også er kommet til Sydfrankrig, og fortæller om den lette vin, han får til maden. Han sammenligner forskellige italienske byer, han har besøgt undervejs: Milano virker fornem og lidt kedelig, mens Genova minder ham om Napoli med sit livlige og mindre polerede byliv. Han er begyndt at male, men understreger, at det altid tager nogle dage at vænne sig til et nyt sted. Samtidig læser han fransk og forsøger at lære sproget efter først at have måttet klare sig på tysk og italiensk. I et nummer af tidsskriftet Arts læser han om de franske deltagere i Carnegie-udstillingen i Pittsburgh, blandt andre Karel Appel, Fernand Léger, Joan Miró, Alfred Manessier Singier, Maria Helena Vieira da Silva, Édouard Pignon og andre samtidige europæiske kunstnere.

På Karis 12-års fødselsdag sender han hende særlige lykønskninger og mange kys. Han beskriver sit atelier på loftet, værten Mr. Perent, dennes lille søn, hund og kat, samt det voldsomme mistralvejr med torden og lyn. Til sidst spørger han interesseret til udstillingen i Malmö, hvortil Else har sendt billeder. Han beder om oplysninger og et katalog og håber, at værkerne bliver ophængt godt og får opmærksomhed i pressen.

TRANSSKRIFTION

Fredag 26/9-52

Kære Else og Kari.

Så var jeg idag inde i Cannes og hente min kuffert. Den stod der nok så pænt. Tolden spurgte hvorfor den havde stået der i 14 dage - og jeg sagde at jeg først havde været i Italien. De snakkede tysk der. Tolden kostede ingenting, men jeg måtte betale 300 frc, knap 6 kr. for at den havde stået der så længe til Jernbanen. Jeg er begyndt at vænne mig til mit loft og har fået tværet farve ud på det første lærred, hvorefter jeg gik ned og lagde mig til at sove 1 times tid, lavede the på nes. app. og sidder nu her ved Vinduet med udsigt ud over højderne.

Nedenfor spiller de kuglespil, det gør de sikkert hver aften. Når man kommer kørende dernede, er den lille by ellers nøjagtig som på kortet vi fik

af Valentin måske rager kirketårnet lidt højere op. Af de små byer her er det absolut den som ligger kønnest, og jeg kan godt forstå Valentin, at da han kørte dernede, ville han gerne op og se hvad det var for noget. Når man går ned ad højden til den anden side, først gennem nogle smalle gyder og trapper, kommer man ned til en lille stille flod, der løber nok så fredeligt af sted. Der sad jeg i går og kølede fødderne. Men her er efterår også her, bladene begynder at visne, og jeg tror heller ikke at disse højder her er særlig frugtbare. Vinen jeg får til maden er en dejlig let vin. Man har hele tiden lyst til at drikke af den, så jeg må sidde og holde tilbage, ellers tror jeg at jeg drak en flaske til hvert måltid. Men det er kun en $\frac{3}{4}$ H.flaske. Nu skal vi efterhånden se om jeg kan male her. Men der går vel altid nogle dage inden man vænner sig til et sted. Inde i Cannes da jeg sad og ventede med min kuffert på bus, købte jeg et nr. af Arts. Deri stod hvem der deltager fra France af franske malere i Carnegieudst. i Pittsburg. Den begyndte med Appel! så Bazaine, Leger, Miro, Gromaire, Lapique, Singier, Da Silva, Pignon, Desmoyer og nogle andre jeg ikke kender, - ialt 28. Så er jeg begyndt at kikke i franskbogen, måske, når jeg ikke har andet end den og så James Joyce, at jeg så kan få lært nogen franske gloser. Det er jo lidt svært. Først skulle jeg snakke tysk, så italiensk og nu opfatte fransk, det er jo lige lovlig meget i løbet af 14 dage. Nu er det mørkt udenfor. Kl. har lige slået 7 på kirkeuret. Uret slår helt slag, to gange, sådan at man kan sige til sig selv, hvad var det klokken slog, så slår den en gang til.

Græshopperne rullefløjter nu det er mørkt. Og langt bort er der lyspunkter fra de små byer der ligger på de andre højder. Jeg var en dag i Varese en lille badeby inden Navona, det var meget dejligt at sidde på klipperne ned ved havet. Jeg havde der et dejligt værelse til 450 Lire. tutto. I Milano gav jeg en nat 1200 Lire og den næste nat 920 Lire. I Verona 500 Lire. Når men jeg havde rigelig lire og har endnu i kr. en 23 tilbage.

Genua, det er omtrent som Napoli, beskidte byer, hvor der tilsyneladende fra alle sider bestilles en masse af alle slags. Ingen fornemhed. Milano virkede fornem og kedelig. Med undtagelse af kirken, som var af en særlig fornemhed. Nu vil jeg gå ned og spise og drikke rødvin og skrive igen senere. –

Lørdag. I dag er det Karis fødselsdag. Tusind kys igen til min Kari på hendes 12 års fødselsdag. I dag blæser det, noget så enormt. I morges tidligt var her et vældigt tordenvejr med lyn på lyn. Det må være den her Mistral der nu er over os. Jeg har til form. fået jeres brev. Det går altså herved på knap 2 dage. Tak, tak. Jeg er nu i fuld gang oppe på loftet. Så må vi se hvad det bliver til. Der er to Lemme som jeg åbner, og som der kommer lys ind af. Og så nogle vældige loftsbjælker, som jeg slår

lærrederne op på, når jeg har malt på. Så har jeg to borde, som jeg har sat sammen, til at male på, og to bænke og en stol. Kirkeuret slår, så jeg ved hele tiden hvad klokken er. Mr. Perent kom op med brevet til mig. I don't understand sagde han da han så på billederne. Men ellers er han meget flink. Spør om morgenen om jeg har det ålright. Hans kone er i Paris, så han laver maden, og har en lille dreng på 3-4 år at passe. Og så er her en lille grå hund og en kat. Og så Mr. Perents bistro. Da jeg den første aften kom hertil, spurgte jeg i bussen, ham der modtager penge, og han råbte straks til alle i bussen om der var een der kunne vise mig hen til Mr. Perents bistro. Det var der en gammel lille sort dame der kunne. Det er fint, at I har været med billederne i Malmø. Det gik smertefrit? Jeg er spændt på hvad det er for en udstilling? Får du lov at hænge mine op? Send mig noget om den udstilling og katalog, hvis der er noget at sende. Bed dem også om at sende katalog til de vigtigste københavnske blade, hvis det ser meget pænt ud.

Frederik 29/52. Heri taler og skæder. Så var jeg idag inde
i Camus og hentte min Kuffert. Den stod der, net så pænt.
Talden springer hvorfor den havde stået der i 14 dage - og jeg
sagde at jeg først havde været i Italien. De smakkede sig
der. Talden kostede ingen ting, men jeg måtte betale 300 pr.
Knap 6 kr. for at den havde stået der så længe til fremtiden.
Jeg er begyndt at vænne mig til min loft og har fået
hværet farve ind på det gamle lærred, hvorefter jeg gik ned
og lagde mig til at sove i minns tid, længe blev på nedsætt.
og skoldes ind her ved vinduet med indsigst ind over bjergene.
Nedenfor Spidsen de kiglespit, det går de sikkert over aften
Når man kommer, kender de dem, er den lille by eller mig,
afby som på kærte vi fik af Valentin, måske rager kiste
Hærnet lidt højere op. Af de små byer her er det absolut
den som ligger Rønne, og jeg kan godt forstå Valentin, at
da han kærte dem, ville han gerne op og se hvad det var
for noget. Når man går ned ad højden til den anden side, først
gennem nogle smalle gyder og kapper, kommer man ned
til en lille stille flod, der løber ned så fredeligt af stød.
Der sad jeg i går og kastede fædderne. Men her er efterår og
nu, bladen begynder at vurne, og jeg tror heller ikke at disse
højder her er særlig frugtbar. Vinen jeg får til maden er en
deglig let vin. Man kan hele tiden luge til at drikke af
den, så jeg må sidde og lade kildage, eller var jeg at jeg
drak en flaske til hvert måltid. Men det er kun en 3/4 fl.
flasker. Vi skal vi efterhånden se om jeg kan male her, men
der går vel altid nogle dage inden man kommer sig til et stød.
Inde i Camus, da jeg sad og ventede med min Kuffert på bæn-
kabet, jeg et nr. af Arts. Deri stod hvem der deltog fra fransk
af franske malere i Carnegie udst. i Pittsburg. Den begynder med
Appel: så Batains, Leger, Miro, Gromaire, Lamy, Sings, Da Silva, Piquet,
Disse og nogle andre jeg ikke kender, ialt 28. Så er jeg begyndt at
kikke i fransk bog, måske, når jeg ikke kan andet end den og så
James Joyce, at jeg så kan få lidt franske glaser. Det er jo lidt
svært. Fint stillet, jeg smakte sig, så italiensk og vi opfattede fransk,
det er jo lidt svært i løbet af 14 dage. Men er det muligt
indenfor. Kl. har lig skidt 7 på kirkens indret. Det står helt sleg, for
gange, sådan at man kan sige til sig selv, hvad kan det være sleg, så
står den en gang til.

Indbyggere i allebyer nu det er mærket. Og langt borte er
der byprunkter på de små byer der ligger på de andre
neger. Jeg var en dag i Varese, en lille by i den Na-
vona, det var meget dejligt at sidde på klipperne ved
havet. Jeg havde der et dejligt værelse til 450 lire. Huset i Milano
gav jeg en nat 1200 lire, og den næste nat 950 lire. I Varese 500 lire.
Når man har meget rigelig linge og har endnu i by, en 23 selskab.
Jeg har, det er omvendt som Napoli. bestående byer, hvor der ikke
synes at være for alle sider, bestilles en masse af alle slags. Ingen far-
menhed. Milano virkede færdig og kedelig. Med indtagelse af kirken,
som var af en særlig færdighed. Nu vil jeg gå ned og spise og
drikke rødvin, og skrive igen senere. —

Lørdag. I dag er det Mari's fødselsdag. Tintin's bryllup igen
til min Mari på hendes 12 års fødselsdag. I dag bliver
det, meget så enarmet. I morgen tidligt var der et val-
digt barndoms med linge på linge. Det var en del her
historier der nu er over os. Jeg har til farm. fået julebrev.
Det går altså hermed på knap 2 dage. Tak, tak. Jeg er nu
i fuld gang oppe på loftet. Så må vi se hvad det bliver til.
Der er to Læmme som jeg elsker, og som der kommer linge
ind af. Og så nogle veldige loftsbjælker, som jeg står herunder
op på, når jeg har malt på. Så har jeg to boder, som jeg har sat
sammen, blot male på, og to bænke og en stol. Hvert
slår, så jeg ved hele tiden hvad klokken er. Mr. Perent
kom op med brevet til mig. I don't minders sand sagde han
da han så på billederne. Men ellers er han meget flink. Spør-
om mageren om jeg har det alligevel. Hans kone er i Pa-
ris, så han laver maden og har en lille dreng på 3-4 år at passe.
Og så er der en lille grå hund og en kat. Og så Mr. Perent's bror.
Da jeg den første aften kom herhen, spurgte jeg om bænke, som der
modtager penge, og han råbte straks til alle i huset om der var
den der kunne vise mig hen til Mr. Perent's bror. Det var den
en gammel lille sort dame der kunne.

Det er fint at I har været med billederne i Milano. Det går
smertefrit? Jeg er spændt på hvad det er, for en nedslægt?
Får du lov at bruge mine op? Send mig noget om det, og
og Katalog, hvis det er noget at sende. Bed dem også om at sende Katalog
til de vigtigste købmændske blade, hvis det ser meget pænt ud.